

РЕШЕНИЕ

№74

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 20.02.2012г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на петнадесети февруари през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура-Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева к. н. а. х. д. № 42 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда” (ИТ) – София област против решение № 372/15.12.2011г. на Районен съд-Радомир, постановено по н.а.х.д. № 542 по описа на съда за 2011г..

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление № 23-2301642/09.05.2011 г. на Директор на Дирекция „ИТ”-София област, като наложеного на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000 лв. на ЕТ „Виолета Тодорова-Гея”, в качеството ѝ на работодател за нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ, при преценка за маловажност на деянието е преквалифицирано и на основание чл. 415в от КТ е наложена „имуществена санкция” в размер на 300 (триста) лв..

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно, защото не е налице „маловажност” на нарушението. На тези основания от настоящия съд се иска отмяна на решението на първата съдебна инстанция и потвърждаване на процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, ЕТ „Виолета Тодорова-Гея” се представлява от адв. Сотиров с пълномощно по делото. Възразява срещу жалбата и излага съображения, с които моли решението на радомирски районен съд да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура-Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че решението е правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд-Радомир е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез представените и събрани писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е установено, че на 08.03.2011 г. в 10:00 h, при извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство от контролни органи на Дирекция „ИТ” София област, в обект сладкарница „Бижу” в гр. Радомир ЕТ „Виолета Тодорова-Гей”, в качеството ѝ на работодател, е допуснала до работа като „продавач на закуски и напитки” лицето Василка Йорданова Лазарова преди да и е предоставил документите по чл. 63, ал. 1 от КТ, а именно екземпляр от сключения трудов договор и заверено от ТД на НАП копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ за регистриране на сключен между страните трудов договор. Вследствие това и след извършена последваща документна проверка на 11.03.2011г. на нарушителя е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка Районен съд-Радомир е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от компетентни органи, съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и без допуснати съществени процесуални нарушения, засягащи правото на защита на наказаното лице или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основания за отмяна.

По отношение на наложеното наказание районният съдия е приел, че същото необосновано е наложено на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, тъй като са били налице предпоставки за третиране на нарушението като маловажно по привилегирвания състав на чл. 415в от КТ и поради тази причина е изменил НП.

Настоящата съдебна инстанция споделя позицията на районния съд.

Необосновано е твърдението на жалбоподателя, че в настоящия случай чл. 415в от КТ е неприложим. И двете кумулативно дадени и изискуеми предпоставки по привилегированата норма са налице. Тезата, че нарушението не е „отстранимо”, тъй като е вече допуснато, не се споделя от настоящия съдебен състав. Жалбоподателят превратно тълкува текста на чл. 415в от КТ. За да е възможно нещо да бъде отстранено, необходимо е първо да бъде допуснато. Същественият момент е отстраняването на нарушението да е възможно и да бъде извършено веднага. Видно от доказателствата приети и приложени по делото, още същия ден, в 10:28 h в момента на проверката в обекта е прието уведомление по чл. 62 от КТ от НАП за сключен на 07.03.2011 г. трудов договор между страните. Следователно нарушението е било отстранено незабавно. Първата от двете предпоставки по чл. 415в от КТ е била налице. Относно второто необходимо условие-от нарушението да не са настъпили вредни последици за работника или служителя, такива не са налице. Правилно районният съдия е определил максимален размер на наказанието по чл. 415в от КТ, като в допълнение към неговите мотиви следва да бъде отбелязано, че според попълнената от работника трудова справка, лицето е било на работа за пръв ден, а и е декларирало, че има сключен трудов договор. В подкрепа на тази позиция на настоящия съдебен състав са и мотивите към законопроекта за изменение на КТ, обн. в ДВ, бр. 108/2008 г., че уредбата на маловажните случаи ще стимулира работодателите към незабавно отстраняване на нарушенията, което кореспондира и с целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН.

В смисъла на казаното по-горе е и ТР № 3 от 10 май 2011г. на Върховния административен съд, че „разпоредбата на чл. 415в от КТ представлява привилегирован състав, приложим в хипотезата на налагане на санкция за нарушенията, изрично упоменати в чл. 414, ал. 3 от същия кодекс, както и: „в случаите, в които бъде установено, че са налице визираните от законодателя кумулативно дадени предпоставки по чл. 415в от КТ конкретно нарушение да бъде прието за маловажно, административнонаказващият орган следва да приложи именно отговорността по последния текст, като съобрази размера на налаганата санкция с много по-ниските граници, установени от привилегирования състав на тази разпоредба”.

Мотивиран така касационният състав приема, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, Районен съд-Радомир не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за неговото касиране. Решението е законосъобразно. Съобразени са и целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН.

При разглеждането на делото, водим от горното и след извършената служебна проверка по реда и на чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съд не констатира пороци на атакувания съдебен акт и относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение.

Предвид всичко гореизложено, настоящия съдебен състав намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд-Радомир, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 372/15.12.2011 г. на Районен съд-Радомир, постановено по н.а.х.д.№ 542 по описа на съда за 2011г., с което е изменено наказателно постановление № 23-2301642/09.05.2011г. на Директор на Дирекция „ИТ” – София област, издадено срещу ЕТ „Виолета Тодорова-Гея”, в качеството ѝ на работодател за нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2 .